

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

*XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

Таким чином, юридичне закриття монастиря, ще не означало припинення його фактичної діяльності. Останнє припущення підтверджується детальним описом Джулинського монастиря 1809 року. Відповідно до нього в монастирі: був діючий (звершувалися богослужіння) дерев'яний храм святого Архангела Михайла, на правій стіні над вікном в олтарі було вирізано дату 1692 рік; в монастирі несли служіння: ієромонах Йосип (Кулиш), ієромонах Серапіон; в обителі зберігалося чимало рідкісних богослужбових стародруків 1604, 1648, 1699 та 1737 років [8, с. 161; 10, с. 445–446; 8, с. 60].

Крім того, станом на 1809 рік в огорожі монастиря, при храмі була невелика хата (хижка) в якій проживав монастирський желяр (*кріпак, який не мав власної землі, а лише будинок, для обробітку монастир їм надавав свою землю, а за це брав певний відсоток продуктів натурою – авт.*). Разом з тим, вище обителі, за територією його огорожі, від сходу «на Грунку», на монастирському «фундушу» проживали ще чотири желяри, які мали власні хати і городину [10, с. 445].

Монастирський дерев'яний храм, приписаний до місцевої парафії, існував ще в 1937 році. В ньому час від часу в 1938 році звершував богослужіння місцевий настоятель греко-католицького храму [12, с. 285].

Отже, існуючі джерела та дослідницькі праці дають можливість констатувати наступне: монастирі були невід'ємною частиною адміністративного устрою Марамороської єпархії; незважаючи на короткотривалий період існування монастир в селі Джулин став місцем консолідації, як простих вірян, так і чернецтва; монастир іноді був резиденцією православною єпископа; через упадок чернечого життя, в другій половині XVIII століття, більшість марамороських монастирів перейшли у власність білого духовенства; світські отці та їхні сім'ї володіючи майном і землями монастирів, ситуативно в часі переформатовували їх в парафіяльні осередки.

Список використаних джерел:

1. Державний архів Закарпатської області (далі – ДАЗО). Ф. 64. Оп. 1. Спр. 66. На 8 арк.
2. ДАЗО. Ф. 64. Оп. 1. Спр. 453. На 2 арк.
3. ДАЗО. Ф. 151. Оп. 5. Спр. 11. На 2 арк.
4. ДАЗО. Ф. 151. Оп. 12. Спр. 2571. На 4 арк.
5. Dávid Zoltán. Az 1598. évi házösszeírás. Központi Statisztikai Hivatal Levéltára. Budapest, 2001. 756 p.
6. Meteş Ş. Mănăstirile româneşti din Transilvania şi Ungaria. Sibiu, 1936. 363 p.
7. Reli S., Prof., Dr. Biserica Ortodoxă Română din Maramureş în vremurile trecute. Cernăuți, 1938. 255 p.
8. Атанасій В. Пекар, ЧСВВ. Нариси історії Церкви Закарпаття. Том III. Монаше життя. Ужгород: КП «Ужгородська міська друкарня», 2014. 216 с.
9. Кінах Гліб, о., ЧСВВ. Посищення марамороських монастирів 1749 р. // Записки ЧСВВ. Т. II. Вип. 1-2. Жовква, 1926. С. 105–122.
10. Кінах Гліб, о., ЧСВВ. Посищення закарпатських монастирів ЧСВВ в рр. 1755, 1756, 1765, 1809 // Записки ЧСВВ. Т. III. Вип. 3-4. Львів, 1930. С. 432–446.
11. Кралицькій А. Списокъ монастирей Чина Святого Василя Великого, существовавшихъ иногда въ Марамороши (въ Угорщинѣ) и истертыхъ императоромъ Іосифомъ II 1788 г. // Науковий збірник видавельного літературного товариствомъ Галицько-Русской матиці. Выпуски I-IV. Львовъ: Въ книгопечатне Ставропигійского Института, 1865. с. 51–55.
12. Пронин Василий, архимандрит. История Православной Церкви на Закарпатье. Кандидатская работа архимандрита Василия (Пронина) «История Мукачевской епархии (с древнейших времен до Первой Мировой войны 1914 года)». Издание 2-е. Свято-Николаевский Мукачевский монастырь. ОРП «Філокаліа», 2009. 524 с.
13. Фенич В., Цапулич О. Малоберезнянський Свято – Миколаївський монастир та нарис історії чину св. Василя Великого на Закарпатті. Ужгород: Вид-во В. Падяка, 2004. 188 с.

**ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.
Наконечна(Ярута) К. А, здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»
Плюта Н. В., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет**

Саратога в 1777 році була спробою британського верховного командування в Північній Америці отримати військовий контроль над стратегічно важливою долиною річки Гудзон під час американської війни. Це завершилося капітуляцією британської армії, яка, за словами історика Едмунда Моргана, «стала поворотним моментом у війні, оскільки принесла американцям іноземну допомогу, яка була останнім елементом, необхідним для перемоги»[1]. Основний удар кампанії був спланований і ініційований генералом Джоном Бургойном. Командуючи головними силами близько 8 000 чоловік, він відплив на південь з Квебеку в червні, взяв катання на човні по озеру Шамплейн до центру Нью-Йорка, потім перетнув вододіл і вниз по долині Гудзона до Саратога. Спочатку він бився із захисниками Патріотів з різним результатом.

У грудні 1776 року генерал Джон Бургойн зустрівся з лордом Жерменом, британським держсекретарем у справах колоній і посадовою особою, відповідальною за управління війною, щоб визначити стратегію на 1777 рік. У Північній Америці було дві основні армії для роботи: генерал Гая, армія Карлтона в Квебеку та армія генерала Вільяма Хоу, яка вибила армію Джорджа Вашингтона з Нью-Йорка під час нью-йоркської кампанії.

Бургойн представив письмовий план лорду Жермену 28 лютого 1777 року; Жермен схвалив це і доручив Бургойну командувати головною експедицією [2].

План вторгнення Бургойна з Квебеку складався з двох компонентів: він мав очолити головні сили з близько 8 000 чоловік на південь від Монреаля вздовж озера Шампейн і долини річки Гудзон, а також другу колону з близько 2 000 чоловік (обраних очолити Баррі Сент-Ле) буде рухатися від озера Онтаріо на схід вниз по долині річки Мохок у стратегічному напрямку. Обидві експедиції зберуться в Олбані, де вони приєднаються до армії Хоу, просуваючись вгору по Гудзону. Контроль над маршрутом Шампейн-Озеро Джордж-Річка Гудзон від Канади до Нью-Йорка відрізав Нову Англію від решти американських колоній [3].

Бургойн повернувся до Квебеку 6 травня 1777 року з листом від лорда Жермена, в якому викладався план, але не було деяких деталей [4]. Це призвело до чергового командного конфлікту, який переслідував британців протягом усієї війни. Генерал-лейтенант Бургойн технічно переважав генерал-майора Карлтона, але Карлтон все ще залишався

губернатором Квебеку. Інструкції Жермена Бургойна і Карлтона прямо обмежували роль Карлтона операціями в Квебеку. Це презирство до Карлтона в поєднанні з нездатністю Карлтона керувати експедицією призвело до його відставки пізніше в 1777 році і відмови надати війська з полків Квебеку для гарнізону фортець Краун-Пойнт і Тікондерога після їх захоплення.

Джордж Вашингтон, чия армія була табором у Моррістауні, штат Нью-Джерсі, і американське військове командування не мали хорошого уявлення про британські плани на 1777 рік. Головне питання, яке хвилювало Вашингтон та його генералів Гораціо Гейтса та Філіпа Шайлера, обох були керував Північним відділом Континентальної армії та його охороною річки Гудзон – був керівником руху армії Хоу в Нью-Йорку. Вони не мали багато інформації про те, що планувалося для британських військ у Квебеку, незважаючи на скарги Бургуана, що всі в Монреалі знали, що він планує [5]. Три генерали не погодились щодо найімовірнішого руху Бургойна, і Конгрес також припустив, що армія Бургойна, ймовірно, відпливе до Нью-Йорка [6].

Частково через цю нерішучість і той факт, що він був би ізольований від своїх ліній постачання, якщо Хоу рухався на північ, гарнізони у форті Тікондерога та інших місцях у долинах Мохок і Гудзон не були значно збільшені [6]. Шайлер розпочав дії у квітні 1777 року, відправивши великий полк під керівництвом полковника Пітера Хансворта для відновлення форту Стенвікс у долині Верхнього Могаука як крок у захисті від британських рухів у цьому районі [7]. Вашингтон також наказав утримувати чотири полки в Піскілллі, Нью-Йорк, які можна було відправити на північ або на південь у відповідь на переміщення Великобританії [8].

Армія Бургойна зіткнулася з транспортними труднощами перед тим, як залишити Квебек, чого, очевидно, не очікували ні Бургойн, ні Карлтон. Оскільки експедиція проходила переважно водним транспортом, на сухопутних ділянках маршруту було небагато возів, коней та інших тяглових тварин, які могли б перемістити велику кількість спорядження та припасів. Лише на початку червня Карлтон наказав придбати вози, достатні для пересування армії. Таким чином, візки були погано сконструйовані із зеленого дерева, а командами керували цивільні особи, які піддавалися більшому ризику дезертирства [9].

Армія Бургойна піднялася на озеро і до 30 червня зайняла незахищений форт Краун-Пойнт [10]. Діяльність з перевірки, яку підтримували індіанці Бургойна, була дуже ефективною, утримуючи американців від вивчення деталей його руху. Генерал Артур Сент-Клер, який залишався командувати фортом Тікондерога та навколишніми укріпленнями з гарнізоном із 3000 регулярних військ і ополченців, 1 липня уявляв повний розмір армії Бургойна, більша частина якої тоді становила лише 4 милі (64 км) [39] [40]. Генерал Шайлер наказав Сен-Клеру протриматися якомога довше і спланував два шляхи відступу [11].

2 липня відбулися відкриті сутички біля зовнішньої оборони Тікондероги. До 4 липня більша частина американського гарнізону була розташована або у форті Тікондерога, або поблизу сусідньої гори Незалежності, великого укріплення на березі озера Вермонт. Американці не знали, що їхній відхід із зовнішньої оборонної позиції дав британцям можливість розмістити артилерію на вершині пагорба, відомого як Цукрова голова (нині Маунт-Дефанс), висоти якою контролювали форт. Сент-Клер відступив у ніч після виявлення британської гармати на Цукровій Голові 5 липня, а жителі Бургойна зайняли головне укріплення і позицію на горі Індепенденс 6 липня. Незмінна капітуляція нібито неприступного фортеця викликала суспільно-політичний резонанс.

Після цього відбулося ще одне протистояння в битві під фортом Анн 8 липня, коли передова рота британської армії була майже знищена. Ці дії обійшлися американцям приблизно на 50% більше, ніж ті, яких постраждали британці, і вони показали присутнім британським офіцерам, що американці здатні чинити опір. В результаті дій Тікондероги армія Бургойна скоротилася приблизно на 1500 чоловік. Він залишив 400 чоловік для гарнізону магазину в Краун-Пойнт і ще 900 для захисту Тікондероги. У боях загинуло близько 200 осіб [12].

Основна частина армії Сент-Клера відступила через Грант Нью-Гемпшир (сучасний Вермонт). Сент-Клер звернувся до штатів з проханням підтримати ополчення, а також погодився доставити якомога більше худоби та припасів у форт Едвард на річці Гудзон, де відбувається перегрупування американських армій. Сент-Клер досяг форту Едвард 12 липня після п'яти днів виснажливих маршів [13]. Деякі з решток, розкиданих у Хаббардтоні, були возз'єднані з армією, але Сет Уорнер та залишки його полку були розміщені в Манчестері в Грантсі [14].

Бургойн оселився в будинку лояліста Філіпа Скіна в Сканесборо, а частини його армії перегрупувалися, і він обміркував свої подальші кроки.

10 липня Бургойн наказав провести наступну серію перемішень. Більша частина армії мала йти по вибоїстій дорозі від Сканесборо до форту Едвард через форт Енн, а важку артилерію довелося кинути на озеро Джордж до форту Едвард. Війська Рідзела були відправлені назад по дорозі до Каслтона, в першу чергу як відволікання, щоб припустити, що він міг націлитися на річку Коннектикут. Рішення Бургойна перемістити свою армію по суші через форт Енн було цікавим, оскільки воно суперечило його власним попереднім коментарям щодо планування експедиції, в яких він передбачав, що захисники можуть легко перекрити шлях. Його рішення, ймовірно, було зумовлено двома факторами; перша – це ідея, що переміщення армії через воду через озеро Джордж потребуватиме ретроградного руху, який можна розглядати як відступ, а другий – вплив Філіпа Скіна, чия власність виражає від покращеної дороги, яку має побудувати Бургойн.

Підполковник Сен-Леже переплив річку Святого Лаврентія, перетнув озеро Онтаріо і без пригод прибув до Освего. Залишивши Освего 25 липня, вони рушили до форту Стенвікс на річці Мохок і розпочали його облогу 2 серпня. Близько 800 членів ополчення округу Трайон та їхніх індіанських союзників вирушили, щоб зняти облогу, але деякі британці та св. Індіанці Леже влаштували їм засідку 6 серпня в кровопролитній битві при Оріскан.

Коли американці трималися на полі бою, вони відступили через важкі втрати, яких зазнали, включаючи смертельне поранення їхнього лідера, генерала Ніколаса Геркімера. Ірокезські воїни билися по обидва боки битви, розпочавши громадянську війну в шести країнах. Під час дій обложеної американці здійснили набіг на форт Стенвікс і здійснили набіг на майже порожній табір індіанців. У поєднанні зі значними втратами індіанців в Оріскані це завдало сильного удару по моральному духу індіанців.

10 серпня Бенедикт Арнольд покинув Стіллуотер, штат Нью-Йорк, і попрямував до форту Стенвікс з 800 солдатами Континентальної армії з Північного департаменту Шайлера. Він сподівався завербувати членів міліції округу Трайон, коли 21 серпня прибув форт Дейтон. Арнольд зміг зібрати лише близько 100 міліціонерів, тому що більшість ополченців, які відвідали Оріскан, не були зацікавлені в приєднанні, тому він натомість вдався до хитрощів. Він організував втечу лояльного в'язня, який переконав Сен-Леже, що Арнольд йде з набагато більшою силою, ніж він був насправді. Дізнавшись про це, Джозеф Брант та інші індіанці Сент-Леже відмовилися брати участь.

Вони забрали з собою більшість припасів, і Сен-Леже був змушений зняти облогу і повернутися через Освего в Квебек. Арнольд невдовзі послав за ними загін і повернув решту своїх сил на схід, щоб приєднатися до американських військ у Саратозі. Решта людей Сен-Леже нарешті прибули до форту Тікондерога 27 вересня. Їх прибуття було занадто пізно, щоб ефективно підтримати Бургойна, армія якого вже була оточена зростаючими американськими силами навколо нього.

Список використаних джерел:

1. Андрианов Б.В. Роль ирригации в становлении древних государств // От доклассовых обществ к раннеклассовым. – М., 1987.
2. Богатуров А. Истоки американского поведения / Алексей Богатуров. – 2004. – №6. – С. 80–84.
3. Бочаров В.В. Власть традиции. Управление. / В.В. Бочаров – М., 1992.
4. Валлерстайн И. Анализ мировых систем и ситуация в современном мире / Иммануил Валлерстайн. – Санкт-Петербург: Университетская книга, 2001. – 416 с.
5. Валлерстайн И. Миросистемный анализ: введение / Иммануил Валлерстайн. – Москва: Территория будущего, 2006. – 450 с.
6. Васильев Л.С. От доклассовых обществ к раннеклассовым / Л.С. Васильев – М., 1987.
7. Васильев Л.С. Проблемы генезиса китайского государства / Л.С. Васильев – М., 1983.
8. Васильев Л.С. Феномен власти-собственности // Типы общественных отношений на Востоке в Средние века. – М., 1982.
9. Дьяконов И.М. Общественный и государственный строй древнего Двуречья / И.М. Дьяконов – М., 1959. 20.
10. Історія держави і права зарубіжних країн: Навчальний посібник / О.М. Джужа, Т.А. Третьякова, В.С. Калиновський, О.І. Анагольєва та ін. – К.: НАВС, 2012.
11. Книга правителя области Шан (Шан Цзюнь Шу) / Пер. Л.С. Переломова. – М., 1993.
12. Куббель Л.Е. Сонгайская держава / Л.Е. Куббель – М., 1974.
13. Кутусев П. В. Концепції розвитку та модернізації в соціологічному дискурсі: еволюція дослідницьких програм. / Павло Володимирович Кутусев. – Київ: Сталь, 2005. – 500 с.
14. Лапшина И. Разделенное правление в США (внутриполитический аспект) / Ирина Лапшина. – Москва: РОССПЭН, 2008. – 264 с.

ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ

Поліщук А. О., здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Михальчук Р. Ю., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Історики всебічно аналізують та оцінюють кількість жертв, які були відправлені на смерть від імені християнської церкви під час інквізиції. Однією з них стала Жанна д'Арк. З ім'ям цієї дівчини пов'язують визволення Франції, а її постать стала символом страждань та стійкості французького народу.

Жанна д'Арк – національна героїня Франції XV ст. в епоху боротьби з Англією. Народилася в селянській родині 1492 р., у лотарингському селі Домремі. З дитинства займалася селянськими роботами: пряла, шила, займалася господарством, працювала на полі, допомагала батькові на жнивях. В цей же час все частіше почала ходити в церкву.

В 13 років Жанну д'Арк починають відвідувати голоси та різні бачення. Спочатку, біля церкви, потім біля дуба з'явилися осяяні світлом архангел Михайло, потім Св. Маргарита та Катерина. Вони розповідали про горе, «яке було на той час у королівстві Лілій (Франції)», і посилали її на подвиг [6, 99].

В 1429 р. Орлеан потрапив в облогу англійців, а голоси підказали Жанні йти на його захист. Дівчина одягла чоловічий одяг замість сукні селянки, остригла в коло волосся і вирушила до Шинона, де 25 лютого 1429 р. була допущена до короля. Сучасники вважають дивним те, що Жанна д'Арк одразу впізнала його, хоча він спеціально переодягнувся, щоб нічим не відрізнявся від оточуючих. У Жанни та Карла VII відбулася розмова, в якій дівчина повідомила про, що вона послана Богом допомогти йому у звільненні королівства. Її піддали експертизі церковній комісії, за підсумками якої комісія дійшла висновку, що «відкинути» Жанну д'Арк – означає «відкинути Духа Святого і допомогу, яку посилає Бог» [7, 218]. У білому лицарському вбранні на білому коні, з прапором, на якому були зображені Христос та ангели з ліліями Франції вона рушила на допомогу Орлеану.

Облогу з королівства було знято, однак вже під час святкового бенкету з нагоди посвяти короля в його колі почали плести інтриги проти Жанни [7, 220]. Її зрадили при захисті Комп'єна, коли комендант зачинив за нею ворота і вона потрапила до рук бургундців. Вони продали її графу Люксембурзькому, який її перепродав за 10 тисяч франків англійцям. Король Карл VII не захотів викупити Діву в англійців. Таким чином вона потрапила до рук єпископа Бове, який мав судити її за підозрою в ересі та зв'язок з чаклунством. Тільки довівши, що Жанна була послана Богом, англійці могли знову сподіватися підкорити Францію [4, 346].

Жанну д'Арк більш ніж 20 разів піддавали допитам. Поте дівчина зуміла на всі питання знайти відповідь суддям. На засіданні 28 березня було зачитано 70 статей звинувачення, кожна з яких супроводжувалася витягами з матеріалів допиту Жанни, що оцінювали її ставлення до кожного з пунктів звинувачення [5, 233].

Обвинувачення базувалися в основному на показаннях Жанни, але існувало й багато інших джерел. 5 квітня було передано лікарям і знавцям права 12 статей, які були вилучені з показань Жанни. Після цього було отримано висновки від докторів теології та юристів. 18 квітня у в'язниці єпископ запропонував для Жанни підкоритися Церкві [5, 215].

24 травня багатьох уже було підготовлено і на площі цвинтару абатства Сент-Уен доктор теології Гійом Ерар промовив проповідь, після чого Жанна погодилася підписати зречення і підкоритися церкві. Пізніше єпископ оголосив вирок – нести покаєння на вічне ув'язнення «на хлібі та воді» [8, 165]. Однак, 28 травня вона заявила суддям, що її слова 24 травня були викликані страхом перед вогнем [5, 18].

Як Жанна не намагалася довести свою невинність перед Церквою, 29 травня її справу було передано правосуддю. Наступного дня – 30 травня остаточний вирок про відлучення від Церкви як віровідступниці та еретички та віддання світському правосуддю було оголошено на площі Старого Ринку в Руані. Того ж дня відбулася страта.

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горопаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваколюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горопаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. С. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леошек О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.....	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурчак Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ III РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкova Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрілець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК.....	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ.....	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ.....	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ.....	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Северова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН.....	151
Ксьондзик С. М., Давидок Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА.....	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.....	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ.....	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.....	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ.....	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Северова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180